

af 50 pCt. som Grænse for det tilladelige Indhold af Smørfedt, medens der i Forslaget er foreslaaet 12 pCt. Det er ikke en Ændring, der har nogen praktisk Betydning, fordi det har vist sig, at Margarinefabrikanterne i Virkeligheden ikke garantere mere end i det højeste 10 pCt. Smørfedtindhold, og derfor kan man ganske roligt tage denne Bestemmelse, hvorved man kommer i Overensstemmelse med de nyere Love i Udlandet, som netop have en saadan lav Procent. Det tager sig nemlig underligt ud, at den danske Lov paa dette Punkt staar med en Bestemmelse, der er temmelig uforstaaelig. — Den næste Ændring gælder § 5, angaaende Margariniens Farve. Der søgte Regeringen forrige Gang at faa indført en ny Maade til Afgørelse af Farven. Saaledes som det nu er, maa Margarineen jo kun holde en bestemt Farve efter de af Indrengsministeriet udgivne Farvestaalær, og Proben, hvorefter Bestemmelsen sker, skal da have en Tykkelse af $\frac{1}{8}$ Tomme. Det var den samme Bestemmelse, man havde i Loven af 1888, men allerede, da Loven af 1891 var til Behandling, havde nogle Margarinefabrikanter efterhaanden lært at omgaa Bestemmelsen, idet de vare begyndt at farve Margarineen med gennemskinnelig Farve. Derved fik de et Forspring fremfor andre Fabrikanter, idet en Margarine med en saadan gennemskinnelig Farve viste sig anderledes, end naar den ikke var gennemskinnelig. Forslaget gaar nu ud paa, at Bestemmelsen skal ske efter en Prøve, der har 1 Tommes Tykkelse; derved vil der ikke blive nogen Forstel mellem Margarine med gennemskinnelig og med uigennemskinnelig Farve. Smidler tid maa man saa tage et andet Nummer paa Farvestaalær, da Farven ikke viser sig ganske paa samme Maade, naar Proben gøres tykkere, og det Nummer, der svarer til det gamle Nummer 9, der var normgivende efter de tidligere Love, vil da blive Nr. 8. De nybærende Farvestaalær indeholde 14 forskellige Styrtegrader af Farve, men Erfaringen har vist, at en saadan Skala er fuldstændig overflødig; Proben foretages udelukkende efter Nr. 9 i Skalaen, og det er altsaa tilstrækkeligt, naar man fastslaar denne Farve, altsaa i Fremtiden Nr. 8, saa kan man godt udelade hele den øvrige Farvestala. — § 9 er der indsat en Bestemmelse om, at den, der fabrikerer Margarineost, skal føre Bog over sin Virksomhed, og en saadan Bestemmelse var ogsaa foreslaaet af Regeringen forrige Gang, men gik ikke igennem. Den anden Gruppe af Bestemmelser ere saadanne, som ere nye, som ikke have været paa Tale tidligere, men som den Erfaring,

man har indvundet, siden Loven af 1891 udkom, nu tilraader at gaa med til. Den første af disse findes i § 3. I den nugældende Lov hedder det, at Margarine maa ikke salbydes under noget andet Navn. Det er blevet opfattet saaledes, at naar Navnet blot indeholdt Ordet "Margarine", kunde det for Resten godt indeholde, hvad det skulde være, og det er kommet dertil, at Fabrikanterne selge deres Produkt under Navn af "Flødemargarine", "Smørmargarine" og andre saadanne Navne, som maa lede Tanken hen paa, at Margarineen ikke alene er Margarine, men tillige har noget med Smør at gøre. For at forhindre dette Uvæsen er det nu foreslaaet, at Margarine kun maa salbydes og forhandles under dette Navn, uden at Ord som "Fløde", "Smør" eller deslige tilføjes. — Det har vist sig, at de Fabrikanter, der indføre Oleomargarine, have haft meget vanskeligt ved at foretage den Mærkning af Jusstagerne, som den nugældende Lov foreskriver. De kunne ikke faa denne Mærkning med Ordet "Oleomargarin" paa forskellige Steder af Jusstagerne foretaget ved de udenlandske Fabriker, og det maa derfor ske her efter Værens Ankomst, men inden denne udløber af Toldvæsenet. Nu er denne Mærkning i Virkeligheden overflødig. Det er ikke mange, der overhovedet kunne indlade sig paa at indføre Oleomargarin, og naar man fastholder den Bestemmelse, at denne Værelse skal indføres i Jusstager, der ere forskellige fra de almindelige Jusstager, der indeholde Smør, og at de, der indføre Oleomargarin, skulle holde Bog over Indførselen, har man i Virkeligheden et aldeles tilstrækkeligt Apparat til den nødvendige Kontrol, og man kan derfor godt lade Bestemmelsen om Mærkningen bortfalde. — § 13 har jeg tilladt mig at foreslaa en Lønningsforbedring for Margarineinspektørerne, saaledes at de blive ligestillede med de Inspektører eller Kontrollører, som ere udnævnte i Henhold til Loven om en Ostet. Der er her en vis Lighed til Stede, og i alt Fald synes jeg ikke, der er nogen Grund til, at Margarineinspektørerne, som udføre et meget stort og ansvarfuldt Arbejde hele Landet over, i Lønning skulle være ringere stillede end de andre Embedsmænd. Lønningen er nu 3,000 Kr., men uden Alderstillaag, og det, jeg har tilladt mig at foreslaa, er da, at de skulle kunne rykke op paa Alderstillaag af 200 Kr. for hver fem Aars Tjeneste, dog saaledes, at Alderstillaaget i alt ikke bliver over 800 Kr. — Endelig har jeg i Straffebestemmelserne tilladt mig at foreslaa nogle Ændringer. Det er ganske sikkert, at naar en Margarinelov skal virke, saaledes som ønske-